

MATERIĀLI PIELIKUMĀ:

- 3 LELBĀL viedoklis par izmaiņām LELB likumā
- 5 LELBĀL viedoklis pēc 2018. g. 19. aprīļa Saeimas lēmuma LELB likuma izmaiņas nodot Saiemas Cilvēktiesību un Sociālo lietu komisijai
- 7 LELB likums
- 8-13 LELB likumu grozījumu projekts
- 14-18 Likumprojekta anotācija
- 19-24 DEBATES un Saeimas lēmums par likumprojekta nodošanu komisijām (š.g. 19. aprīlī)
- 25 PBLA atklātā vēstule
- 26 ELA viedoklis
- 27 DVF rezolūcija
- 28 Kustības ‘Par’ informācija medijiem.
- 29-35 Preses relīze: Satversmes tiesas 2018. g. 26. aprīļa spriedums
(Sprieduma 47 lappušu garais teksts ir pieejams Satversmes tiesas mājaslapā:
http://www.satv.tiesa.gov.lv/wp-content/uploads/2017/07/2017-18-01_Spriedums.pdf)

Seko jiet līdz notikumiem:

www.lelbal.org

feisbukā: LELBĀL Latvijā

www.lelb.lv

Šī lappuse tīšprāt atstāta tukša.

LELBĀL VIEDOKLIS PAR IZMAIŅĀM LELB LIKUMĀ

Latvijas Evaņģēliski Luteriskā Baznīca, izmantojot vairāku Saeimas deputātu atbalstu, ir lūgusi iekļaut Saeimas darba kārtībā jautājumu par izmaiņām LELB likumā. Šis likumprojekts ir izstrādāts bez konsultācijām ar citām luterāņu baznīcām Latvijā. Tā kā pašreiz Latvijas teritorijā un ārpus tās darbojas trīs luterāņu Baznīcas un to draudzes, kā tās Latvijas ev. lut. baznīcas pēcteces, kuras darbību pārtrauca Otrais Pasaules karš un sekojošā okupācija (Latvijas ev.lut. baznīca, kas darbojas Latvijā un Īrijā- LELB; Latvijas ev.lut. Baznīca ārpus Latvijas, kas darbojas pasaules mērogā, ieskaitot Latviju - LELBĀL; un Vācu ev. lut. Baznīca Latvijā), būtu piemēroti, ņemot vērā šo vēsturisko procesu, kā arī kristīgus savstarpējas cieņas principus, vienoties par baznīcu līdzvērtīgu sadarbību, netaisni neizceļot vienas absolūtu prioritāti.

Tādēļ LELBĀL uzskata, ka

1. Ar grozījumiem "Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā" valsts bez tiesiska pamatojuma tiek iesaistīta LELB iekšēju jautājumu risināšanā. Šajā likumprojektā iztīrītie jautājumi saistās vairāk ar LELB Satversmi, nekā ar valsts likumdošanu. Šī likuma pieņemšanas gadījumā valsts ar likumu noteiktu baznīcas iekšējās lietas.
2. Likuma preambulā tiek izteikti vēsturiski nepareizi apgalvojumi par LELB tiesisko pēctecību un vēsturisko nepārtrauktību. Baznīcai ārēju apstākļu dēļ sadaloties vairākās daļās, Baznīca trimdā gan palika juridiskā un personu pēctecībā, bet zaudēja savu zemi, turpretī Baznīcai savā zemē nācās uzņemties pat juridiskā ziņā svešu varu noteicošo jūgu. Šajā situācijā nepieciešama savstarpēja izpratne un līdzjūtība, bet ne paštaisnība;
3. Šis likumprojekts nepamatoti ierobežo LELB draudžu pašnoteikšanās tiesības, izvēloties savu Baznīcas piederību. LELB rīcība nenoliedzami pārsteidz, jo Latvijas Valsts Satversmes 99. pants apliecina, ka Baznīca ir atdalīta no valsts.

Lauma Zušēvica
LELBĀL Archibīskape

Kārlis Žols
LELBĀL Latvijas iecirkņa prāvests

Publicēts 18/04/2018

Šī lappuse tīšprāt atstāta tukša.

LELBĀL: 19. APRĪĻA NORISES SAISTĪBĀ AR IZMAIŅĀM LELB LIKUMĀ

Šodien, 19. aprīlī Latvijas Republikas Saeima nobalsoja par izmaiņu LELB likumā nodošanu Saeimas Cilvēktiesību un Sociālo lietu komisijai. Kā Jūs esat lasījuši un dzirdējuši, šis likums, tā izmaiņu pieņemšanas gadījumā savā preambulā klaji ignorētu LELBĀL un deklarētu, ka vienīgā pirmskara LELB pēctece ir šī brīža Latvijas LELB.

Saeimas plenārsēdē mūsu - LELBĀL pusē nostājās un runu pret šīm likuma izmaiņām teica no frakcijām neatkarīgais deputāts Ilmārs Latkovskis, savukārt par likuma izmaiņu nodošanu komisijai runāja deputāts, Nacionālās Apvienības loceklis Ringolds Balodis. Abu runu tekstus varat lasīt un klausīties internetā:

<http://helios-web.saeima.lv/steno/Saeima10/Skana/0419kopa.htm>

Sēdes stenogrammā lasām, ka viena no frāzēm, ko Ringolds Balodis teica savas runas noslēgumā bija šāda: *"Tātad lūdzu neļaut sev sajaukt galvu ar liberālisma ideju sludinātājiem (tas, tātad, sanāk - LELBĀL - K. Ž), un atbalstiet dzimtenes Baznīcu! 286 draudzes, 700 tūkstoši ticīgo (pašas LELB statistika liecina, ka 2016. gadā tajā bija 43,309 locekļu - K. Ž.). Tas ir milzīgs apjoms, kas uz mums šobrīd skatās".*

Rezultātā, 49 deputāti nobalsoja PAR šī likumprojekta nodošanu Saeimai, 14 bija PRET un 7 atturējās. Zīmīgi, ka PAR balsoja visi Nacionālās Apvienības, ZZS un Saskaņas deputāti, kas šajā likumprojektā atrada kopīgu valodu, skaidri nostājoties pret LELBĀL.

Mēs - Latvijas LELBĀL esam kontaktā ar mūsu juristiem, lai šajā situācijā izstrādātu turpmāko stratēģiju un rīkotos tālāk.

LELBĀL nostāju šajā jautājumā esam publicējuši gan vietnē Facebook, gan citur, bet iesaku izlasīt arī pašas LELB nostāju un argumentāciju, kas atrodama [lelb.lv](http://www.lelb.lv) mājas lapā:

http://www.lelb.lv/lv/?ct=lelb_zinjas&fu=read&id=2275

Lūgšim Dievu par mūsu Baznīcu - LELBĀL, un strādāsim, lai tā varētu sekmīgi darboties gan ārpus Latvijas, gan mūsu Tēvzemē - Latvijā!

Kārlis Žols,
LELBĀL Latvijas iecirkņa prāvests

Publicēts 19/04/2018

Šī lappuse tīšprāt atstāta tukša.

PAR LELB likumu un virzītiem grozījumiem (izvilkums no LELB.lv mājaslapas)

2018. gada 10. aprīlī, LELB Bīskapu kolēģija, kuras uzdevums ir veidot un sekmēt LELB un valsts attiecības, apstiprināja LELB Tiesību komisijas izstrādātos grozījumus Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā. Arhibīskaps ir vērsies pie Saeimas deputātiem ar lūgumu atbalstīt likuma grozījumus, jo tie atspoguļo LELB aktuālās vajadzības un pilnveido normatīvo regulējumu. Luteriskā baznīca pateicas deputātiem Ringoldam Balodim, Hosamam Abu Meri, Nellijai Kleinbergai, Gaidim Bērziņam, Augustam Brigmanim, Imantam Parādniekam, Gunāram Kūtrim un Jūlijai Stepaņenko, kuri, atsaucoties Baznīcas aicinājumam, ir parakstījuši iesniegumu par likuma grozījumu projekta iekļaušanu Saeimas darba kārtībā. Luterticīgajiem pilsoņiem ir svarīgi apzināties, ka deputāti kā īsti viņu priekšstāvji iedziļinās ticīgās tautas vajadzībās un ir gatavi rīkoties tās labā.

2004. gadā Latvijas Republika un LELB noslēdza līgumu, kurš 2008.gadā pārtapa par "Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumu". Līdzīgi līgumi tika parakstīti un likumi pieņemti arī par Latvijas Pareizticīgo Baznīcu, Latvijas Baptistu Draudžu Savienību, Latvijas Vecticībnieku Pomoras Baznīcu, Septītās Dienas Adventistu Latvijas draudžu savienību, Latvijas Apvienoto Metodistu Baznīcu un Rīgas ebreju reliģisko draudzi.

LELB likums darbojas jau desmit gadus un tas ir pietiekami ilgs laiks, lai likumu izvērtētu un veiktu tajā pirmās izmaiņas. ... (Lasiet tālāk www.llelb.lv)

LELB likumprojekts 10.04.2018

Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likums

Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca vēsturiski izveidojusies luteriskās Reformācijas kustības ietvaros XVI gadsimtā, darbību uzsākusi pirms Latvijas valsts dibināšanas, nepārtraukti darbojusies Latvijā arī okupāciju laikā. Baznīca savas iekārtas pamatus ir noteikusi 1928.gadā, ko pilnveidojusi 2016.gada Baznīcas satversmē. Atbilstoši 1928.gada Baznīcas satversmei Baznīca ir apvienojusi visus evaņģēliski luteriskās ticības iedzīvotājus Latvijā arī laika posmā no 1940. līdz 1991.gadam.

Latvijas valsts Baznīcas pašnoteikšanās un pašvaldīšanas tiesības sākotnēji ir atzinusi ar 1928.gada 14.augusta Noteikumiem par evaņģēliskās luteriskās baznīcas stāvokli, kas atkārtoti apstiprināti arī 1934.gada 20.septembra likumā par evaņģēliski luterisko baznīcu.

Pēc Latvijas Republikas neatkarības atjaunošanas Baznīcas tiesiskais statuss apstiprināts 1991.gada 25.februārī ar valsts reģistra iestādes piešķirtu juridiskās personas statusu, bet Baznīcas īpašā loma un ieguldījums sabiedrības morāles un kristīgo vērtību saglabāšanā, kā ar autonomija lēmumu pieņemšanā un Baznīcas satversmes iedibinātā iekšējā kārtība atzīta Latvijas Republikas un Baznīcas 2004.gada 8.jūnija līgumā. Latvijas Republika ir atzinusi un ar šo likumu apstiprina Baznīcas darbības nepārtrauktību Latvijā un, ka tā ir vienīgā tiesību pārmantotāja tai Baznīcai, kas darbojās Latvijā līdz 1940.gadam.

Šis likums izstrādāts lai regulētu valsts un Baznīcas attiecības, kā arī noteiktu tās likumīgo stāvokli un statusu, turpinot īstenot Baznīcas misiju Latvijā.

1.pants. Likumā lietotie termini

(1) Likumā lietotie termini atbilst Reliģisko organizāciju likumā lietotajiem terminiem, ja šajā likumā nav noteikts citādi.

(2) Likumā ir lietoti šādi termini:

1) **Baznīca** — Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ar visām tās draudzēm, **brālībām**, māsu kopienām, klosteriem un iestādēm;

2) **Baznīcas satversme** — Baznīcas pieņemts dokuments, kas nosaka Baznīcas institūciju un garīdznieku statusu un pilnvaras un uzskatāms par augstāko Baznīcas teoloģisko, kanonisko, doktrinālo, tikumisko un disciplināro tekstu un priekšrakstu kopumu;

3) **Baznīcas galva** — Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas arhibīskaps, kas stājies amatā un vada Baznīcu saskaņā ar Baznīcas satversmē noteikto kārtību;

4) **Baznīcas garīdznieki** — Baznīcas garīdznieku sarakstā iekļautais garīgais personāls;

5) **dievnams** — celtne, kas ir būvēta vai pielāgota dievkalpojumu noturēšanai;

6) **Baznīcas vadības un pārvaldes institūcijas** — Latvijas Sinode, Bīskapu kolēģija, Virsvalde, Kapituls, Diecēzes Kapituls;

7) **bīskaps** – Baznīcas satversmes noteiktajā kārtībā bīskapa amatā ievēlēts un iesvētīts diecēzes vadītājs un pārraugis;

8) **Virsvaldes sekretārs** – Virsvaldē par Virsvaldes sekretāru ievēlēta amatpersona, kurai ir tiesības pārstāvēt Baznīcu;

9) **lajs** – draudzes loceklis, kas nav garīdznieks;

10) **svētdarbības** – kristības, iesvētības, laulības, laulības iesvēte, mirušo izvadīšana, dievkalpojums;

2.pants. Likuma mērķis un uzdevums

(1) Likuma mērķis ir sekmēt atklātas, tiesiskas un harmoniskas sabiedrības, kā arī kultūrvides attīstību.

(2) Likuma uzdevums ir atbilstoši konstitucionālajām tradīcijām un Latvijas Republikas Satversmes 99.panta noteikumam, ievērojot Baznīcas kā Latvijā tradicionālas reliģiskās organizācijas ilglaicīgu pastāvēšanu un izplatību Latvijas teritorijā, atzīstot tās ieguldījumu un bagāto pieredzi sabiedrības fiziskās un garīgās veselības, izglītības, kultūras, sociālās palīdzības un citās jomās, tostarp aktīvo līdzdalību valstiskuma veidošanas procesā, kā arī ievērojot to, ka Baznīcas valdījumā atrodas ievērojams nacionālas nozīmes kultūras un mākslas mantojums, regulēt valsts un Baznīcas tiesiskās attiecības un noteikt valsts un Baznīcas kopīgos uzdevumus sociālajā, tiesiskajā, izglītības un kultūras jomā.

3.pants. Baznīcas statuss

(1) Baznīcai ir juridiskās personas statuss un no tā izrietošās tiesības. **Juridiskās personas statuss var būt Baznīcai piederīgai draudzei, Baznīcas struktūrvienībai, nodaļai vai citai institūcijai un iestādei, kas iegūst juridiskās personas un reliģiskās organizācijas tiesisko statusu atbilstoši Baznīcas Satversmei un šim likumam.**

(2) Baznīca savā darbībā ievēro Latvijas Republikas Satversmi, šo likumu, Reliģisko organizāciju likumu, likumu “Par kultūras pieminekļu aizsardzību”, Doma baznīcas un klostera ansambļa likumu un citus reliģisko organizāciju darbību reglamentējošus normatīvos aktus, kā arī Baznīcas satversmi.

(3) Valsts atzīst Baznīcas tiesības interpretēt Bībeles Svētos Rakstus, formulēt savu mācību (doktrīnu) un to sludināt, veidot savu iekšējo dzīvi, savu organizatorisko struktūru un misiju. **Baznīcas Satversmes un no tās izrietošo iekšējo noteikumu piemērošanu tiesīga interpretēt tikai pati Baznīca.**

(4) Baznīcas pilns nosaukums ir “Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca”. **Baznīcai piederīgas draudzes, struktūrvienības, nodaļas vai citas institūcijas un iestādes nosaukumā ir jābūt ietvertai norādei par tās piederību Baznīcai. Baznīcas nosaukumu drīkst lietot vienīgi Baznīca un tai piederīgas juridiskas personas. Citu valsts reģistrētu reliģisko organizāciju, biedrību, nodibinājumu un citu tiesību subjektu nosaukumiem nepārprotami jāatšķiras no Baznīcas nosaukuma.**

(5) Baznīca var prasīt tās nosaukuma prettiesiskas izmantošanas izbeigšanu, kā arī Baznīcai nodarīto zaudējumu atlīdzināšanu.

(6) Baznīcas kartotēkās esošā informācija par draudžu locekļiem un veiktajām svētdarbībām tiek glabāta **neierobežotu** laiku Baznīcas noteiktajā kārtībā, ievērojot likumā paredzētos vispārīgos personas datu apstrādes principus. **Gadījumā, ja draudzes sapulcē tiek pieņemts lēmums, ka draudze pārstāj darboties kā Baznīcai piederīga draudze, tās darbība tiek izbeigta ar lēmuma pieņemšanas brīdi un par to tiek paziņots reģistra iestādei. Šādā gadījumā ir uzskatāms, ka draudzes locekļi ir individuāli izstājušies no Baznīcai piederīgas draudzes, tā tiek likvidēta un draudzes kartotēkā esošā informācija tiek nodota glabāšanā Baznīcai.**

(7) Baznīcas lēmumi kanoniskajos jautājumos nav pārsūdzami valsts iestādēs.

4.pants. Bīskaps un Baznīcas galva

(1) Valsts prezidenta kanceleja, pamatojoties uz informāciju, kas Valsts prezidentam sniegta no Virsvaldes par Baznīcas satversmes noteiktā kārtībā amatā ievēlētu bīskapu un amatā ievestā bīskapa iesniegumu, oficiālajā izdevumā "Latvijas Vēstnesis" paziņo par bīskapa stāšanos amatā. Valsts prezidenta kanceleja paziņo arī par bīskapa atcelšanu no amata vai par amatpersonu, kura viņu aizvieto.

(2) Valsts prezidenta kanceleja šā panta pirmajā daļā minēto informāciju sniedz arī institūcijai, kas ar likumu ir pilnvarota vest reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistru.

(3) Baznīcu attiecībās ar valsti pārstāv Baznīcas galva. Baznīcas galva Baznīcas satversmē noteiktajos gadījumos un kārtībā var rakstveidā pilnvarot citas personas vai institūcijas darboties Baznīcas vārdā attiecībās ar valsti.

4.¹ pants. Paziņojumu iesniegšana reģistra iestādei

(1) Paziņojumu par Baznīcu vai Baznīcai piederīgas draudzes, struktūrvienības, nodaļas vai citas institūcijas kā arī iestādes dibināšanu, darbības izbeigšanu, darbības atjaunošanu, reorganizāciju, maksātspēju, likvidēšanu, izmaiņām vadības vai amatpersonu sastāvā, kas ir tiesīgas pārstāvēt reliģisko organizāciju, kā arī izmaiņām Baznīcas satversmē vai nolikumā reģistra iestādei iesniedz Virsvalde. Paziņojumu ir tiesīgs parakstīt Baznīcas galva, Virsvaldes sekretārs vai viņu pilnvarota persona.

(2) Ministru kabinets apstiprina paziņojuma ziņu saturu.

(3) Iesniedzot reģistra iestādei paziņojumu ieraksta veikšanai par jaunu Baznīcai piederīgu draudzi, struktūrvienību, nodaļu vai citu institūciju kā arī iestādi, paziņojumā tiek apliecināts, ka patiesā labuma guvēju noskaidrot nav iespējams.

5.pants. Baznīcas īpašums un finanses

(1) Baznīcas īpašumā var būt kustamā un nekustamā manta.

(2) Baznīcas nekustamo īpašumu iegāde, atsavināšana, ieķīlāšana un citāda apgrūtināšana ar lietu tiesībām iespējama tikai ar Baznīcas augstākās pārvaldes institūcijas — Virsvaldes — rakstveida piekrišanu. Tā nav nepieciešama, ja pēc piedāvājuma Baznīcai noslēgt vienošanos par nekustamā īpašuma atsavināšanu, piesolot tai taisnīgu atlīdzību vai piedāvājot apmainīt nekustamo īpašumu pret līdzvērtīgu mantu, vienošanās netiek noslēgta un nekustamais īpašums tiek atsavināts saskaņā ar likumu "Par nekustamā īpašuma piespiedu atsavināšanu valsts vai sabiedriskajām vajadzībām". Baznīcas īpašumā esošie dievnami un kapsētas piespiedu kārtībā nav atsavināmi.

(3) Dievnamus un rituāla priekšmetus aizliegts ieķīlāt, un uz tiem nevar vērst piedziņu pēc kreditoru pieprasījuma.

(4) Baznīcas un **Baznīcai piederīgas draudzes, struktūrvienības, nodaļas vai citas institūcijas un iestādes** mantiskās attiecības tiek risinātas Baznīcas satversmē noteiktajā kārtībā. Ja kāda no Baznīcai piederīgām draudzēm likvidējas **vai tiek likvidēta, jo ir pārstājusi darboties kā Baznīcai piederīga draudze**, tās manta pāriet Baznīcas īpašumā Baznīcas satversmē noteiktajā kārtībā. Likvidēto Baznīcas **struktūrvienību, nodaļu vai citu institūciju un iestāžu** manta pāriet Baznīcas īpašumā vai valdījumā Baznīcas satversmē noteiktajā kārtībā.

(5) Baznīca ir atbrīvota no valsts nodevas par īpašuma tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā, ja notiek īpašuma tiesību pāreja starp Baznīcu un Baznīcai piederīgu draudzi, struktūrvienību, nodaļu, citu institūciju un iestādi vai starp Baznīcai piederīgām draudzēm.

(6) Likuma 5. panta otrā un ceturtnā daļa netiek piemērota gadījumos, ja Baznīcas nodaļai satversmē ir piešķirta autonomija un noteikta cita šo jautājumu risināšanas kārtība.

6.pants. Dievnamu, kapliču un kapsētu pārraudzība un ceremonijas kapsētās

(1) Baznīcas dievnamu, kapliču un kapsētu būvniecība (tajā skaitā rekonstrukcija, renovācija, restaurācija, nojaukšana), kā arī kapsētu ierīkošana notiek ar Baznīcas augstākās pārvaldes institūcijas — Virsvaldes — rakstveida piekrišanu.

(2) Baznīcai piederošās kapsētas atrodas Baznīcas pārziņā. Baznīcai piederošajās kapsētās ceremonijas notiek atbilstoši Baznīcas noteiktajai kārtībai.

(3) Baznīca reliģiskās ceremonijas var veikt arī pašvaldību ierīkotajās kapsētās un krematorijās pašvaldību noteiktajā kārtībā.

(4) Likuma 6. panta pirmā daļa netiek piemērota gadījumos, ja Baznīcas nodaļai satversmē ir piešķirta autonomija un noteikta cita šo jautājumu risināšanas kārtība.

7.pants. Kultūras un mākslas mantojuma aizsardzība un pieejamība

(1) Baznīca nodrošina tās īpašumā vai valdījumā esošo kultūras un mākslas pieminekļu saglabāšanu.

(2) Valsts un pašvaldības normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā ikgadējā budžeta ietvaros piedalās Baznīcas īpašumā vai valdījumā esošu kultūras pieminekļu atjaunošanā un uzturēšanā.

(3) Baznīcai ir pienākums ievērot normatīvo aktu prasības par kultūras un mākslas mantojuma aizsardzību, nodrošinot tā pieejamību sabiedrības apskatei Baznīcas noteiktajā kārtībā.

8.pants. Baznīcas garīdznieku tiesības salaulāt

Civillikumā un citos normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā salaulāt ir tiesīgi tie Baznīcas garīdznieki, kuriem Baznīca devusi atļauju un kuri ierakstīti Tieslietu ministrijai iesniegtajā laulātiesīgo garīdznieku sarakstā.

9.pants. Grēksūdzes noslēpums

(1) Baznīcas garīdznieku nedrīkst pratināt un nedrīkst pieprasīt, lai viņš izpauž grēksūdzē vai pastorālajā sarunā uzzinātas ziņas pat tad, ja šis garīdznieks ir liecinieks vai procesa dalībnieks tiesā.

(2) Aizliegts ar operatīvās darbības pasākumiem iegūt informāciju grēksūdzes vai pastorālās sarunas laikā.

(3) Nevienai iestādei vai amatpersonai nav atļauts vervēt Baznīcas garīdznieku.

(4) Jebkuras sarunas ar Baznīcas garīdznieku audio, video vai citā digitālā formātā drīkst ierakstīt tikai ar personisku garīdznieka piekrišanu.

10.pants. Baznīca un militārais dienests

(1) Personām Nacionālajos bruņotajos spēkos ir tiesības saņemt garīgo aprūpi un piedalīties Baznīcas dievkalpojumos, ja vien tas nekavē karadienesta pienākumu izpildi.

(2) Baznīcas garīdznieki un garīgā personāla izglītības iestāžu studenti nav pakļauti militārajam dienestam. Vispārējās mobilizācijas gadījumā minētās personas norīkojamas pasākumos, kuros nav jālieto ieroči.

11.pants. Baznīcas kapelānu garīgā darbība

(1) Baznīcas kapelāni darbojas Nacionālajos bruņotajos spēkos, lidostās, ostās, sauszemes transporta stacijās, ārstniecības, medicīniskās aprūpes, sociālās aprūpes iestādēs, ieslodzījuma vietās un citur, kur nav pieejama parastā Baznīcas garīdznieka aprūpe atbilstoši Reliģisko organizāciju likumam.

(2) Baznīcas kapelānu garīgo darbību pārrauga Baznīca.

12.pants. Sadarbība patvēruma piešķiršanas procesā

(1) Patvēruma meklētājam, kurš baidās no vajāšanas savas luteriskās pārliecības dēļ, patvēruma piešķiršanas procesā ir tiesības uz Baznīcas pārstāvja klātbūtni pārrunu laikā.

(2) Valsts iestādes, ja tas nepieciešams, izprasa Baznīcas atzinumu par patvēruma meklētāja iespējamo vajāšanu viņa luteriskās pārliecības dēļ.

13.pants. Baznīcas attiecības ar darbiniekiem un garīdzniekiem

(1) Baznīca darba tiesisko attiecību nodibināšanā ar darbiniekiem, šo attiecību pastāvēšanā, grozīšanā un izbeigšanā ir tiesīga balstīties uz personas reliģisko piederību, gatavību un spēju darboties labā ticībā un lojalitātē attiecībā uz Baznīcas mācību (doktrīnu), kā arī Baznīcas morāles un uzvedības normu, principu un ideālu kopumu (ētosu).

(2) Garīdznieku **nosūta vai norīko** uz kalpošanas vietu un atbrīvo no kalpošanas Baznīcas galva **vai bīskaps**, pamatojoties uz Baznīcas **noteikumiem**. Baznīcas galvas **vai bīskapa nosūtījums vai** rīkojums ir vienīgais pamats garīdznieka kalpošanas uzsākšanai, grozīšanai un atbrīvošanai no kalpošanas.

(3) **Lai sekmētu Baznīcas uzdevumu un mērķu sasniegšanu, kas noteikti Baznīcas satversmē, Baznīcai ir tiesības vienoties ar laju par kalpošanu Baznīcā. Garīdznieka vai draudzes amatpersonas rīkojums ir pamats laja kalpošanas uzsākšanai, grozīšanai un atbrīvošanai no kalpošanas.**

14.pants. Baznīca un izglītība

(1) Baznīcas dibinātajās un vadītajās izglītības iestādēs izglītības saturu un mācību norisi nosaka Baznīca.

(2) Baznīcas izglītības iestādēm ir tiesības uz šo iestāžu un to izglītības programmu licencēšanu un akreditāciju atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem. Baznīcas augstskolās, kuras darbojas, ievērojot Augstskolu likuma noteikumus, pārstāvības un vadības institūciju izveidošanu un to kompetenci, rektora iecelšanas un apstiprināšanas kārtību, papildu prasības studējošo uzņemšanai, kā arī studējošo pašpārvaldes izveidošanas un darbības nosacījumus nosaka Baznīca. Baznīcas augstskolu tiesības rīkoties ar tām nošķirto mantu un finanšu resursiem nedrīkst atšķirties no Baznīcas dibinātu iestāžu tiesībām.

(3) Baznīcas izglītības iestādes var saņemt finansiālu atbalstu no valsts.

(4) Baznīcai ir tiesības apmācīt visus savai reliģiskajai darbībai un aktivitātēm nepieciešamos darbiniekus.

(5) Baznīcai ir tiesības pasniegt valsts un pašvaldības izglītības iestādēs kristīgās ticības mācību normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā.

15.pants. Pārskats par valsts budžeta līdzekļu izlietojumu

Pārskatu par Baznīcai piešķirto valsts budžeta līdzekļu izlietojumu Baznīca sagatavo Likumā par budžetu un finanšu vadību noteiktajā kārtībā un iesniedz Finanšu ministrijai.

16.pants. Baznīcas garīdznieku saraksts

(1) Baznīca rakstveidā iesniedz Tieslietu ministrijai to personu sarakstu, kuras atbilst šā likuma 1.panta 4.punktā minēto Baznīcas garīdznieku statusam un kuras ir tiesīgas veikt šā likuma 8. un 11.pantā minētās darbības, kā arī ziņas par šīm personām. Tieslietu ministrijai iesniedzamo ziņu apjomu, to iesniegšanas un aktualizācijas kārtību un termiņus nosaka Ministru kabinets.

(2) Par izmaiņām šā panta pirmajā daļā sniegtajās ziņās Baznīca divu nedēļu laikā rakstveidā paziņo Tieslietu ministrijai.

(3) Tieslietu ministrijai iesniegtās ziņas ir publiski pieejamas.

Pārejas noteikumi

1. Līdz 2018. gada 31. decembrim Ministru kabinets apstiprina likuma 4.¹ pantā minētā Paziņojuma ziņu saturu.
2. Līdz 2020. gada 1. jūlijam Baznīca saskaņo Baznīcas satversmi ar šo likumu, attiecīgi grozot Baznīcas satversmi.
3. Līdz 2020. gada 31.decembrim Baznīca iesniedz institūcijai, kas ar likumu ir pilnvarota vest reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistru, paziņojumus, lai institūcijas rīcībā esošā informācija par Baznīcai piederīgām draudzēm, struktūrvienībām, nodaļām vai citām institūcijām un iestādēm atbilstu šim likumam.

Anotācija likumprojektam

„Grozījumi „Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā””

1) Kādēļ likums ir vajadzīgs?

Latvijas Republikā attieksme pret valsts un baznīcas attiecību modeli un reliģijas brīvību ir formulēta Satversmes 99.pantā,¹ bet reliģisko organizāciju (turpmāk – RelOrg) tiesības, reģistrācijas principi ir noteikti Reliģisko organizāciju likumā² (turpmāk – ROL). Līdztekus šim regulējumam attiecībā uz Romas katoļu Baznīcu ir spēkā Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līguma³ nosacījumi. Par septiņu RelOrg (Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu,⁴ **Septītās Dienas Adventistu Latvijas draudžu savienību**,⁵ **Latvijas Baptistu Draudžu Savienību**,⁶ **Latvijas Apvienoto Metodistu Baznīcu**,⁷ **Latvijas Vecticībnieku Pomoras Baznīcu**,⁸ Latvijas Pareizticīgo Baznīcu⁹ un **Rīgas ebreju reliģisko draudzi**¹⁰) statusu un darbības specifiku ir pieņemti speciāli baznīcas likumi, kas līdztekus ROL regulē šo RelOrg darbību. 2008.gada 3.decembra Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likums (turpmāk – LELB likums)¹¹ ir tikai uz Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu (turpmāk – LELB) attiecināms likums, kurš tapa balstoties uz Latvijas valdības un LELB 2004.gada 8.jūnija līguma pamata, kā arī Latvijas Republikas izpildvaras un likumdevējvaras pārstāvjiem un LELB pārstāvjiem vienojoties par likuma tekstu 2006. – 2008.gadā.

LELB likums regulē tās likumīgo stāvokli un statusu.

Kopš LELB likuma pieņemšanas ir pagājuši tieši desmit gadu, kas ir pietiekami liels laiks, lai likuma piemērotājs varētu apzināt kādi uzlabojumi būtu jāiekļauj LELB likumā, lai esošais uz LELB attiecošais tiesiskā regulējuma saturs tiktu uzlabots. Šajā laikā arī ir uzsākts darbs pie vienošanās projekta izstrādāšanas par Vācu evaņģēliski luteriskās Baznīcas Latvijā (turpmāk – VELBL) pievienošanu LELB, lai atjaunotu 1928.gada LELB Satversmē noteiktās autonomās vācu draudžu tiesības veidot nodaļu LELB sastāvā. Taču LELB likums pašreizējā redakcijā šādu iespēju neparedz un tāpēc ir nepieciešams radīt priekšnosacījumus Baznīcas vienotības atjaunošanai.

LELB Tiesību komisija 2017. - 2018.gadā izanalizēja esošā LELB likuma darbību un konstatēja nepieciešamos labojumus tajā un sagatavoja likumprojektu, ko 2018. gada 10. aprīlī apstiprināja LELB Bīskapu kolēģija, vērstoties pie 12.Saeimā ievēlētiem deputātiem ar lūgumu to parakstīt. Likumprojekts atspoguļo LELB vajadzības un uzlabo normatīvo regulējumu starp Latvijas valsti un LELB.

¹ Latvijas valsts un baznīcas attiecību koncepts noteikts Satversmes 99.panta divos teikumos. Virsteikumā ir nostiprināta Reliģijas brīvības klauzula, bet otrajā teikumā, kas ir palīgteikums, ir noteikta baznīcas atdalītības no valsts klauzula.

² Reliģisko organizāciju likums: LR likums. *Latvijas Vēstnesis*, 1995. 26.septembris, Nr.146 (429).

³ Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līgums: starptautisks dokuments. *Latvijas Vēstnesis*, 2002. 25.septembris, Nr.137 (2712).

⁴ Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likums: LR likums. *Latvijas Vēstnesis*, 2008. 3.decembris, Nr.188 (3972).

⁵ **Septītās Dienas Adventistu Latvijas draudžu savienības likums: LR likums.** *Latvijas Vēstnesis*, 2007. 12.jūnijs, Nr.93 (3669).

⁶ **Latvijas Baptistu Draudžu Savienības likums: LR likums.** *Latvijas Vēstnesis*, 2007. 30.maijs, Nr.86 (3662).

⁷ **Latvijas Apvienotās Metodistu Baznīcas likums: LR likums.** *Latvijas Vēstnesis*, 2007. 7.jūnijs, Nr.91 (3667).

⁸ **Latvijas Vecticībnieku Pomoras Baznīcas likums: LR likums.** *Latvijas Vēstnesis*, 2007. 20.jūnijs, Nr.98 (3674).

⁹ Latvijas Pareizticīgās Baznīcas likums: LR likums. *Latvijas Vēstnesis*, 2008. 3.decembris, Nr.188 (3972).

¹⁰ **Rīgas ebreju reliģiskās draudzes likums: LR likums.** *Latvijas Vēstnesis*, 2007. 20.jūnijs, Nr.98 (3674).

¹¹ Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likums: LR likums. *Latvijas Vēstnesis*, 2008. 3.decembris, Nr.188 (3972).

Balstoties uz LELB rosinājumu LELB likumā ir nepieciešams iekļaut preambulu, reģistrācijas procedūras būtu jāaizvieto ar paziņošanas kārtību, jāparedz juridiskas personas un reliģiskās organizācijas tiesiskais statuss arī baznīcas struktūrām un nodaļām, kā arī precizējami daži līdz šim neatrunāti jautājumi (piemēram jāsniedz skaidrojums, kas ir lajs, svētdarbības, kā arī jāaplašina Baznīcas satversmes skaidrojums u.c.)

Nepieciešamība skaidrot likumā LELB tiesisko statusu

Lai arī LELB likuma 3.pantā LELB statuss tiek skaidrots un likuma 2.panta 1.daļā par likuma mērķi tiek noteiktas atklātas un tiesiskas attiecības, kurām jābūt valsts un baznīcas starpā, realitātē LELB pēdējo gadu laikā **vairākkārt nācies skaidrot savu tiesisko statusu.** Vairākos tiesvedības procesos LELB nodēvē par *LPSR Baznīcu*, kā rezultātā rodas nevajadzīgas un nepamatotas diskusija, šādi apgalvojumi aizskar pāri par 700'000 luterticīgo personu jūtas Latvijā un sludina naidu starp pilsoņiem. LELB pat bija spiesta lūgt tiesu aizliegt personām lietot tiesvedības procesā nosaukumu *LPSR baznīca*.¹² Lai LELB nenāktos **pierādīt acīmredzamo, (respektīvi ka šobrīd pastāvošā Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca, kuras statuss ir atrunāts speciālā likumā, ir tā pati, kas darbojusies līdz 1940.gadam) ir nepieciešams autoritatīvs tiesiskā satura skaidrojums, kurš būtu nepārprotams un tiešs. Līdzīgi kā Latvijas valsts pamatlikumā – Satversmē 2013.gada ir ticis iestrādāts ievads arī LELB likumā ir nepieciešams ievads, kas skaidrotu pašsaprotamas, taču Baznīcai vitāli svarīgas lietas. Ir nepieciešams normatīvi paskaidrot baznīcas tiesisko pēctecību un normatīvo saikni ar pirmā neatkarības laika LELB iekšējām tiesībām un Latvijas Republikas tiesību aktiem. Tas likumprojekta ievadā redzams tekstā, piemēram, ”Baznīca savas iekārtas pamatus ir noteikusi 1928.gadā, ko pilnveidojusi 2016.gada Baznīcas satversmē. [...] Latvijas valsts Baznīcas pašnoteikšanās un pašvaldīšanas tiesības sākotnēji ir atzinusi ar 1928.gada 14.augusta Noteikumiem par evaņģēliskās luteriskās baznīcas stāvokli, kas atkārtoti apstiprināti arī 1934.gada 20.septembra likumā par evaņģēliski luterisko baznīcu.”** Iepriekšminētajos pirmā neatkarības laika tiesību aktos, LELB tika atzītas ne tikai juridiskas personas tiesības, bet arī LELB sinodes tiesības uz pašnoteikšanās un pašvaldīšanas tiesības darbību, kā arī LELB aribīskapa veto tiesības un LELB tiesības uz baznīcai piederīgas juridiskas personas īpašumu, gadījumā ja tā likvidējas. Tāpat Baznīcas lēmumu nepārsūdzamība laicīgās iestādēs u.c. Savukārt likumprojekta ievadā iekļautā atsauce uz 2004.gada 8.jūnija līgumu ir svarīga, jo LELB likuma tapšanas līgumiskais raksturs liecina par Latvijas Republikas Satversmes 99.panta otrā teikuma Baznīcas atdalītības klauzulas ievērošanu un LELB iekšējo tiesību respektēšanu, pieņemot normatīvu regulējumu par baznīcu. Tāpat atsauce uz minēto līgumu ir būtiska jautājumos par pastorālo aktivitāti, reliģisko izglītību, sadarbību kultūras pieminekļu aizsardzībā, pieeju masu saziņas līdzekļiem, kulta vietu aizsardzību un kultūras pieminekļu izdevumu segšanā u.c.

Reģistrācijas procedūru aizvietošana ar paziņošanas kārtību

Publisko reģistru mērķis, kā norāda tiesībzinātnieks, profesors Kaspars Balodis ir viest tiesisko skaidrību civiltiesiskajā apītē, lai nodrošinātu minimāli nepieciešamo valsts kontroli privātpersonu dibināto juridisko personu darbības jomā.¹³ Reģistra dati ir jāuztver *kā ticams pierādījums kāda fakta esībai, jo pēc iereģistrēšanas valsts reģistrā uz informāciju tiek attiecināts*

¹² No Aizputes autonomās evaņģēliski luteriskās draudzes paskaidrojumiem tiesai (Civillietā Nr. C20272716) un Liepājas Krusta evaņģēliski luteriskās draudzes paskaidrojumiem tiesai (Administratīvajā lietā Nr. A420307816)

¹³ Balodis K. Ievads civiltiesībās. – Rīga: Zvaigzne ABC, 2007, 91.lpp.

publiskās ticamības princips un tiek pieņemta par oficiālu informāciju.¹⁴ Latvijas valstij izveidojoties (pirmajā neatkarības laikā) RelOrg tāpat kā citu juridisko personu reģistrācija bija tiesu ziņā, kamēr pēc neatkarības atjaunošanas reģistrācijas funkcija nodoto reģistra iestāžu kompetencē. Tiesās savukārt mūsdienas var apstrīdēt reģistra iestāžu amatpersonu lēmumus.¹⁵

Publiskais reģistrs uzkrāj faktus savā datu bāzē, nodrošina to nepārtrauktu patiesīgumu, lai lietotāji – pirmkārt jau trešās personas - iegūtu ziņas par datiem un varētu uz tiem atsaukties, veidojot savas tiesiskās attiecības ar trešajām personām. Publisko ticamību reģistra datiem nodrošina reģistrācijas procedūras un dati, kas reģistrā tiek iesniegti. Tātad reģistrācija (arī RelOrg) notiek, lai piešķirtu noteiktam ziņu kopumam, faktam, tiesiskai attiecībai vai parādībai likumisku spēku jeb, citiem vārdiem, lai prezumētu kāda juridiska fakta esību.¹⁶ Patiesības pārbaudes pienākums ir uzliedz uz iesniedzēju pleciem. Reliģisko organizāciju un to iestāžu reģistrs (turpmāk RelOrg reģistrs), tāpat kā pārējie Uzņēmuma reģistra vestie reģistri ir objekts,¹⁷ kas atrodas speciālā subjekta – reģistra iestādes rokās.

RelOrg reģistru ved balstoties uz prasībām, kas noteiktas ROL un likumā „Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru”¹⁸ (turpmāk – Reģistra likums). ROL ir noteikti reliģisko organizāciju jēdzieni, veidi, izveidošanās kārtība un nosacījumi, bet Reģistra likumā atrunāta ieraksta izdarīšana RelOrg reģistrā, reģistrācijas piekritība, lēmumu pieņemšanas kārtību un termiņiem. LELB likuma regulējums ir speciāls attiecībā uz LELB, kamdēļ kādai LELB likuma normai nokļūstot pretrunā ar ROL spēkā ir LELB likuma norma.

Paziņošanas kārtība kopš 2002.gada ir spēkā attiecībā uz Romas katoļu baznīcu. Kārtība ieviesta saskaņā ar Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līguma 2. pantu. Minētais līguma pants paredz, ka ja Baznīcas kanoniskās tiesības (baznīcas iekšējās tiesības) kādu baznīcas institūciju uzskata par juridisku personu, tad valsts reģistra iestādei tā reģistrā ir jāieraksta balstoties uz baznīcas prasību. Paziņošanas kārtības noregulējums un izpratne 2013.gadā noteikta likumos „Par Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līgumu” (turpmāk – Romas katoļu baznīcas likums)¹⁹ un Reģistra likumā.²⁰ RelOrg reģistrā iesniedzamo ziņu apjomu, kā arī ziņu iesniegšanas un aktualizācijas kārtību, paziņojuma veidlapas un termiņus ir skaidri un saprotami. Romas katoļu baznīca atzīst, ka apstākļi, ka tā nav pakļautas valsts reģistrācijas procedūrai, bet atzīšanai no valsts puses sniedz Baznīcai aizsardzību no valsts iestāžu nepamatotas iejaukšanās baznīcu

¹⁴ Balodis R. Par Uzņēmumu reģistra lomu un attīstības tendencēm/Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistrs: Vēsture, Prakse, Komentāri. – Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2010. - 115 - 124. lpp.

¹⁵ RelOrg reģistrācija pagājušā gadsimta deviņdesmitajos gados bija tieslietu ministra pienākumu lokā, tad Tieslietu ministrijas Reliģisko lietu pārvaldes kompetencē, līdz to 2008.gadā pārņēma Uzņēmumu reģistrs, kas kopš š.g. ir atbildīgs par visu, tai skaitā arī publisko personu un valsts iestāžu saraksta vešanu. Uzņēmumu reģistra valsts notāri ne tikai reģistrē, atliek vai atsaka juridisku personu reģistrāciju, bet arī nodrošina reģistrējamās informācijas ievadīšanu attiecīgo reģistru datu bāzēs.

¹⁶ Skat. Latviešu Valodas vārdnīca. – Rīga: Avots, 2006, 910.lpp.; Juridisko terminu vārdnīca uzņēmējdarbībai. – Rīga: Ekonomisko reformu institūts 1996, 86.lpp.; Balodis R. Baznīcu tiesības. – Rīga: Reliģijas Brīvības Asociācija, 2002, 286.lpp.; Juridisko terminu vārdnīca. – Rīga: Nordik, 1998, 225.lpp.; Zakenfelds Ž. Baznīcas laulības reģistrācija/Jurists, 1928.gada 22.aprīlis, Nr.2, 46.lpp.

¹⁷ Strupišs A. Komerclikuma Komentāri A daļa Komercedarbības vispārīgie noteikumi (1-73.panti). A. Strupiša juridiskais birojs 2003. 44.lpp.

¹⁸ Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru: LR likums. *Ziņotājs*, 1990. 6. decembris, Nr. 49.

¹⁹ Grozījumi likumā "Par Latvijas Republikas un Svētā Krēsla līgumu" (13.06.2013.). *Latvijas Vēstnesis*, 2013. 04.jūlijs, Nr.128 (4934).

²⁰ Grozījumi likumā "Par Latvijas Republikas Uzņēmumu reģistru" (16.01.2014.). *Latvijas Vēstnesis*, 2014.05.februāris, Nr.25 (5084).

lietās.²¹ Pret "paziņošanas" kārtību, kas tiek piemērota attiecībā pret Romas katoļu baznīcai nav pretenziju reģistra iestādei – Uzņēmumu reģistram, kurš norāda, ka pret atšķirīgo kārtību iestādei nav nekādu pretenziju, tā nav negatīvi ietekmējusi reģistra funkciju izpildi.²² **Paziņošanas kārtība būtībā ir līdz minimumam samazināta birokrātiskā reģistrācijas procedūra, kurā reģistra iestāde no RelOrg iegūst publiskajam reģistram nepieciešamās ziņas.** RelOrg ir atbildīga par juridiska fakta atbilstību patiesībai. Kārtība atvieglo reģistra iestādes un Tieslietu ministrijas darbu, kā arī ietaupa administratīvos resursus. LELB ar savu ilglaicīgu pastāvēšanu un ieguldījumu sabiedrības izglītības, kultūras, sociālās palīdzības un citās jomās, kā arī aktīvo līdzdalību valstiskuma veidošanas procesā ir pierādījusi par Baznīcas spēju būt atbildīgai par savu darbību ne mazāk kā Romas katoļu baznīca. LELB nesaskata grūtības analogisku grozījumu izdarīšanai likumā. Šādas kārtības ieviešana arī novērstu domstarpības kādas līdzšinējā praksē bijušas starp reģistra iestādi un LELB, kad reģistra iestāde, interpretējot LELB satversmi, veic darbības, kas LELB izpratnē neatbilst tās satversmei.

Lai neradītu atšķirīgu regulējumu katrai RelOrg, to lietderīgi veidot pēc iespējas līdzīgu ar jau pastāvošo kārtību. Šāda kārtība ir noteikta Romas katoļu baznīcas likumā un LELB likumā tā būtu pārņemama. Grozījumi paredz noteikt LELB juridiskās personas statusu ar LELB likumu, kamēr LELB piederīgas draudzes, struktūrvienības, nodaļas vai citas institūcijas un iestādes iegūst juridiskās personas tiesisko statusu balstoties uz LELB paziņojumu reģistra iestādei. Paziņošanas kārtība tiek atrunāta dotā likumprojekta 4 un 4.¹ pantos.

Atsevišķi precizējami LELB regulējošo likumu

Lai nepieļautu situāciju, ka draudze pretēji LELB noteikumiem tiek pārreģistrēta ārpus LELB ietvariem, prettiesiski izmainot LELB piederīgas draudzes nolikumu un ar savu nosaukumu maldinot trešās personas par draudzes piederību LELB, lai gan draudze darbojas autonomi, LELB likumā nepieciešams noteikt, ka LELB piederīgas draudzes nosaukumā ir jābūt ietvertai norādei par tās piederību LELB. LELB iekšējā kārtība paredz dažādas Baznīcas struktūrvienības, nodaļas vai citai institūcijas (piemēram, iecirknis), tāpēc LELB likumā ir jāveic izmaiņas, lai tās struktūrvienības, nodaļas vai citas institūcijas nepieciešamības gadījumā varētu iegūt juridiskās personas un reliģiskās organizācijas tiesisko statusu atbilstoši LELB Satversmei un LELB likumam. Situāciju labi raksturo nesens precedents, kad pretēji LELB satversmes un draudzes nolikuma noteikumiem LELB piederīgā LIEPĀJAS KRUSTA EVANĢĒLISKI LUTERISKĀ DRAUDZE tika pārreģistrēta Uzņēmumu reģistrā ar nosaukumu "Liepājas Krusta evanģēliski luteriskā draudze", tādejādi kļūstot par ārpus LELB esošu draudzi, kas turpina lietot LELB nosaukumu. Par šo gadījumu tika ierosināta tiesvedība un atbilstoši Administratīvās apgabaltiesas secinājumiem un spriedumam administratīvajā lietā Nr.A420307816, draudzes nosaukuma saglabāšana bez izmaiņām noved pie maldības par draudzes piederību reliģiskajai savienībai – LELB. Likumā nepārprotami ir jābūt norādītam, ka atbilstoši Baznīcas satversmei un kanoniskajiem noteikumiem no LELB fiziskas personas var izstāties tikai individuāli. Vienlaicīgi ir normatīvi jānodrošina, ka LELB Satversmes un no tā izrietošo iekšējo noteikumu piemērošanu tiesīga interpretēt tikai pati LELB, jo valsts taču atzīst LELB tiesības veidot savu iekšējo dzīvi, savu organizatorisko struktūru un misiju.

²¹ Rīgas Metropolijas Romas katoļu kūrijas arhibīskapa metropolīta Zbigņeva Stankēviča 2018.gada 19.marta vēstule Nr. 1-5.2/16 12.Saeimas deputātam Ringoldam Balodim

²² Uzņēmumu reģistra vadītājas galvenās valsts notātes G.Paideres 2018.gada 12.maija vēstules Nr.2-3-46270/1 12.Saeimas deputātam Ringoldam Balodim

2) Kāda var būt likuma ietekme uz sabiedrības un tautsaimniecības attīstību?

Likumprojekts sekmēs valsts un baznīcas attiecības un Satversmes 99.panta noteikto reliģijas pārliecības brīvību un baznīcas atdalītības no valsts modeli.

3) Kāda var būt likuma ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem?

Likumprojekts šo jomu neskar.

4) Kāda var būt likuma ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu?

Atslogo sistēmu, mazina birokrātiju

5) Kādām Latvijas starptautiskajām saistībām atbilst likumprojekts?

Likumprojekts šo jomu neskar.

6) Kādas konsultācijas notikušas, sagatavojot likumprojektu?

Likumprojekta izstrādes gaitā ir notikušas konsultācijas ar LELB Bīskapu kolēģiju, LELB Tiesību komisiju un LELB Virsvaldes prezidiju, kā arī Romas katoļu baznīcu, Uzņēmumu reģistru, kā arī ar nozares ekspertu, Eiropas Valsts un Baznīcas konsorcioma un Eiropas Drošības un sadarbības padomes Demokrātisko institūciju un cilvēktiesību biroja Ekspertu komisijas loceklis, reliģiskās pārliecības vai ticības brīvības jautājumos, Latvijas Universitātes Juridiskās fakultātes profesoru dr.iur. Ringoldu Balodi.

7) Kā tiks nodrošināta likuma izpilde?

Normatīvā akta izpilde tiks nodrošināta ar esošo institūciju palīdzību, to kompetences ietvaros.

DEBATES un Saeimas BALSĀJUMS par likumprojekta nodošanu komisijām (2018. g. 19. aprīlī)

Izvilcumi no <http://www.saeima.lv/lv/transcripts/view/476>

Kolēģi, iesim uz priekšu, un es aicinu atbalstīt abus Izglītības un zinātnes ministrijas likumprojektus.

Sēdes vadītājs. Paldies. Viens deputāts ir runājis "par", viens – "pret" likumprojekta nodošanu komisijai.

Lūdzu zvanu! Balsosim par Ministru kabineta iesniegtā likumprojekta "Grozījumi Izglītības likumā" nodošanu Izglītības, kultūras un zinātnes komisijai, nosakot, ka tā ir atbildīgā komisija! Lūdzu balsošanas režīmu! Lūdzu rezultātu! Par 48, pret 34, atturas nav. Likumprojekts komisijai nodots.

Saeimas Prezidijs ierosina deputātu Baloža, Abu Meri, Kleinbergas, Gaida Bērziņa, Brigmaņa, Parādnieka, Kūtra un Stepaņenko iesniegto likumprojektu "**Grozījumi Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā**" nodot Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai, nosakot, ka tā ir atbildīgā komisija. Vienlaikus jūs informēju, ka deputāts Hosams Abu Meri savu parakstu zem šī likumprojekta ir atsaucis, taču to deputātu parakstu skaits, kuri iesnieguši likumprojektu, joprojām atbilst Kārtības rullī noteiktajam skaitam. Līdz ar to mums ir jālemj par šī likumprojekta nodošanu komisijai. Kā jau es teicu, viens deputāts var runāt "par", viens - "pret" likumprojekta nodošanu komisijai.

Vārds deputātam Ilmāram Latkovskim. Viņš pieteicies runāt "pret".

I.Latkovskis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Augsti godātais sēdes vadītāj! Kolēģi deputāti! Šī likumprojekta stūrakmens, grozījumu stūrakmens, ir iekļauts preambulā. Daži to saprata uzreiz, daži to saprata pamazām. Un šodienas realitāte vai arī vēsturiskais mantojums ir tāds, ka ir divi vienā: LELB - Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca - un Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas. Dažkārt tās savstarpēji ķīvējas (latviešiem tā notiek, kā zināms). Ir virzība uz vienu Baznīcu, vienotu Baznīcu, ko mēs arī gribētu. Kopš arhibīskapa Gailīša laikiem tas tā ir; tas ir dokumentēts - ir šī apņēmība no abām pusēm, un tas ir labi, bet latviešiem dažkārt ir grūtības ar to vienotību.

Tas var tikai skumdināt latviešus. Tas var, protams, iepriecināt latviešu nelabvēļus.

Ko varētu darīt Saeimas deputāti šajā gadījumā? Vislabākais, ko var darīt, - neiejaukties, jo tās domstarpības galvenokārt ir teoloģiskas.

Ko darīs Saeima, virzot šo likumprojektu? Ne tikai neiejauksies, bet, izmantojot amata pilnvaras, kur Baznīca ir šķirta no valsts, nostāsies vienā no strīdnieku pusēm, pasludinot to par likumīgo un ekskluzīvi pareizo! Es citēšu preambulu, kas pasaka, ka viena no šīm pusēm - Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca - "ir vienīgā tiesību pārmantotāja tai Baznīcai, kas darbojās Latvijā līdz 1940.gadam". Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas tiek pilnīgi ignorēta.

Iesniedzēji varbūt teiks, ka tā jau nu galīgi nav. Jūs runājāt ar viņiem? Jūs konsultējāties? Nē... (*Dep. H.Abu Meri: "Ar vienu pusi!"*) Jā, ar vienu pusi. Ar otru - nekādā gadījumā.

Anotācijā ir astoņas rindiņas par to, ar ko jūs konsultējāties. Tur trijās rindiņās ir uzskaitītas dažādas LELB institūcijas, kā arī Romas katoļu Baznīca... Ar Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu ārpus Latvijas nav bijis nekādu konsultāciju. Un tad ir veltītas piecas rindiņas, lai pamatotu pirmā iesniedzēja Ringolda Baloža kompetenci šajā jautājumā, kas ir neapšaubāmi vislielākā Latvijā. Neapšaubāmi - vislielākā, un tur nebūtu, ko strīdēties. Bet jautājums pat nav juridisks savā būtībā. Kaut gan arī juridiski tas nebūt nav tik skaidrs. Karam beidzoties, arhibīskaps Grīnbergs tika izdzīts trimdā ar visu savu pilnvaru simbolu - zizli, un būtībā Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas ir Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas mantiniece, tā piedalās visos starptautiskajos forumos, pārstāvot latviešu luterāņus. Šeit, okupētajā valstī, palika okupētā Baznīca. Daļa tika represēta, daļa - sadarbojās... Tāpēc ne bez pamata ir ne īpaši taisnīgais apzīmējums, ka LELB ir LPSR luterāņu Baznīcas mantiniece.

Bet kas ir svarīgākais šajā jautājumā? Latvijas evaņģēliski luteriskā Baznīca ārpus Latvijas tajos gados uzturēja latvietības un Latvijas neatkarības ideju. Tie, kuriem ir bijusi saskarsme ar trimdas latviešiem, to ļoti labi zina. Tas bija nesavtīgs atbalsts Atmodas laikā un pēc Atmodas, tātad arī luteriskajai Baznīcai Latvijā. Šobrīd viņiem tiek pateikts: "Stāviet pie ratiem un turiet muti!"

Jā, arī Latvijas vietējai Baznīcai bija nopelni neatkarības atjaunošanā. Jā, bija jauno mācītāju kustība "Atdzimšana un atjaunošanās"... Bet es sazinājos ar Modri Plāti, kurš teica man: "Pasveicini un tā arī pasaki viņiem - es esmu kategoriski pret."

Var manipulēt ar to, ka nosaukumā ir vārdi "ārpus Latvijas"... Nē, tā ir arī ar Latvijas draudzēm... Un tā ir arī diaspora... Tā ir arī Latvijas diaspora. Var runāt par nodošanu komisijai, bet... Mēs varētu nodot komisijai šo jautājumu, ja tur būtu sīkas neprecizitātes, kuras vajadzētu pielabot. Būtībā šeit ir pateikts aptuveni tā: "Nu, mēs uzspļaujam! Bet nu labi, uz komisiju varat nākt, paskatīsimies un varbūt to spļāvienu saslaucīsim."

Es gribu teikt, ka šis likumprojekts...

Sēdes vadītājs. Latkovska kungs, jūsu uzstāšanās laiks ir beidzies!

I.Latkovskis. ...tā virzība tikai turpinās sašķeltību un spriedzi gan Baznīcas vidū, gan arī starp Latvijas diasporu.

Sēdes vadītājs. Latkovska kungs, jūs pārsniedzat laiku!

I.Latkovskis. Vainīgs!

Sēdes vadītājs. Paldies.

Vārds deputātam Ringoldam Balodim. Viņš runās “par” likumprojekta nodošanu komisijai.

R.Balodis (pie frakcijām nepiederošs deputāts).

Labrīt, godātie kolēģi! Pēdējās dienās mēs visi esam dzirdējuši dažnedažādu informāciju, kas tiek pasniegta emocionāli un sagrozīti, bez juridiska pamatojuma. Šī iemesla dēļ vēlos runāt par grozījumiem Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā no racionālā, nevis iracionālā aspekta.

Kas ir iracionālais? Nu, piemēram, paskatieties luterāņu mājaslapas sadaļā “Mēs esam”. Tur paskaidrots, ka Baznīca ir cilvēki, kas seko Kristum, ka tā pastāv, lai pasludinātu evaņģēliju, grēku piedošanu, dzīvi Kristū... Tur ir daudz kas rakstīts! Mums šodienas sēdes nepietiks un pavasara sesijas nepietiks, lai visu to aplūkotu! Mēs varam nonākt līdz bīstamiem jautājumiem: vai Dievs ir; kāds Dievs ir pareizāks? Stop!

Saeima nedrīkst ar emocionālu vai reliģisku un citu ieinteresētību uzlūkot Baznīcu! Skatījumam ir jābūt racionālam, tam jābūt pamatotam valsts Satversmē un veselajā saprātā.

Lemjot par likuma grozījumiem, mums jāievēro trīs ģenerālās līnijas.

Pirmkārt, nav “divi vienā”. Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likums ir pieņemts 2008.gadā, un tas attiecas tikai uz vienu vienīgu juridisko personu, kurai ir reģistrācijas numurs 90000159994. Šis likums nav par ārvalstu luterisko Baznīcu vai vēl kādu citu Baznīcu, kas ir reģistrēta vai nav reģistrēta. Likums ir par LELB - par Latvijas evaņģēliski luterisko Baznīcu.

Otrkārt, likumdevējam ir jāievēro konstitucionālais ietvars. Satversmes 99.pants mums nosaka nodrošināt ikviena ticīgā un arī Baznīcas reliģijas brīvības praktizēšanu un realizēšanu. Satversmes 99.pantā ir iekļauts pastāvošais valsts un Baznīcas attiecību modelis: tā ir atdalītība jeb šķirtība. Tieši tā! Baznīcai ir autonoma griba! Konkrētā Baznīca ir lēmusi, un mums ir jāciens šī autonomā griba. Un šis konstitucionālais ietvars mums uzliek par pienākumu respektēt to, ko vēlas Baznīca savā likumā. Likumdevējs nedrīkst balstīties uz aizspriedumiem vai simpātijām. Satversmes tiesa kādā savā lēmumā ir teikusi: konstitucionālajām institūcijām ir jābūt neieinteresētām. Tādiem arī mums ir jābūt!

Treškārt, ir jāievēro konsekvence valsts un Baznīcas attiecību - tajā skaitā tiesiskās prakses - veidošanā. Šī vadlīnija ir saistīta ar pirmo un otro. Tas nozīmē valsts pienākumu neiejaukties Baznīcas lēmumos. Gan 1928., gan 1934.gada likumā pirmās neatkarības laikā jau bija noteikts, ka LELB ir pašnoteikšanās un pašvaldīšanās tiesības. Valsts to līdz šim ir respektējusi, cerams, respektēs arī šodien, un mēs nodosim komisijai šo likumprojektu.

Konkrētie likuma grozījumi ir iedalāmi trīs blokos: tā ir preambula, reģistrācijas nomaiņa, paziņošana. Tā otrā bija galvenā. Tā saistās ar Baznīcas autonomijas palielināšanu un birokrātijas mazināšanu, kārtojot dokumentus Uzņēmumu reģistrā. Tā būtu līdzekļu ekonomēšana gan no valsts, gan no Baznīcas puses.

Un ir vēl dažas nianšes, kas saistītas ar lajiem, svētbrīžiem un tamlīdzīgām lietām, ko Baznīca vēlas savā likumā. Pārsteidzoši, ka vislielāko kritiku saņēma tieši ievads, kurā valsts atzīst LELB darbības nepārtrauktību Latvijā. **LELB ir vienīgā tiesību pārmantotāja!** Tā ir luteriskā Baznīca. Mēs Baznīcas īpašumus esam atdevuši pēc tam, kad 1992.gadā pieņemām likumu "Par īpašumu atdošanu reliģiskajām organizācijām". Tur bija trīs punkti, trīs nosacījumi.

Pirmais: reliģiskajai organizācijai jābūt 1940.gadā reģistrētai Latvijas Republikas Iekšlietu ministrijas Baznīcu un konfesiju departamentā.

Otrais: tā netika pārtraukusi savu darbību.

Un trešais: ir atjaunojusi savu juridiskās personas statusu.

Šie visi trīs priekšnosacījumi ir izpildīti. Mēs viņiem esam atdevuši īpašumus. Un tagad pēkšņi parādās jautājums: kāda tad ir tiesiskā pārmantojamība?

Es domāju, ka nav pareizi pat diskutēt par šādām lietām. Jā, preambulu var uzlabot. Bet katrā gadījumā atvērt diskusiju Baznīcas kariem, kādi mums bija no 1922.gada līdz 1928.gadam, nav pareizi. Tur tiešām īpašumi tika pārdalīti. Un šāda situācija, manuprāt, nav pieļaujama.

Tāpat priekšlikumi, kas mums jāskata... jāskata, vai tie ir uzlabojami. Es domāju, ka noteikti.

Lūdzu neļaut sev sajaukt galvu liberālisma ideju sludinātājiem! Atbalstiet dzimtenes Baznīcu! 286 draudzes, 700 tūkstoši ticīgo. Tas ir milzīgs skaits, kas uz mums šobrīd skatās.

Kolēģi, respektēsim Baznīcas autonomo gribu!

Paldies.

Atbalstu likumprojektu.

Sēdes vadītājs. Paldies.

Viens deputāts ir runājis "par", viens - "pret" likumprojekta nodošanu komisijai.

Lūdzu zvanu! Balsosim par deputātu Baloža, Kleinbergas, Gaida Bērziņa, Brigmaņa, Parādnieka, Kūtra un Stepaņenko iesniegtā likumprojekta "Grozījumi Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā" nodošanu Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisijai, nosakot, ka tā ir atbildīgā komisija! Lūdzu balsošanas režīmu! [Lūdzu rezultātu!](#) Par - 49, pret - 14, atturas - 7. Likumprojekts komisijai nodots.

Saeimas Prezidijs ierosina Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijas iesniegto likumprojektu ~~“Piespiedu dalītā īpašuma privatizētajās daudzdzīvokļu mājās izbeigšanas likums”~~ nodot Valsts pārvaldes un pašvaldības komisijai un noteikt, ka tā ir atbildīgā komisija. Vai deputātiem ir iebildumi? Deputāti neiebilst. Likumprojekts komisijai nodots.

Balsošanas rezultāts:

Drukāt

Aizvērt

Balsošanas rezultāti

par 49, pret 14, atturas 7

Datums: 04/19/2018 09:34:04 AM

Balsošanas motīvs: Grozījumi Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā (1210/Lp12), nodošana komisijām

Grupēt: pēc balsojuma rezultāta alfabētiskā kārtībā

Vārds	Frakcija	Balss	Vārds	Frakcija	Balss
PAR: 49			PRET: 14		
1. Inese Aizstrauta	ZZS	Par	1. Hosams Abu Meri	VIENOTĪBA	Pret
2. Jānis Ādamsons	SASKAŅA	Par	2. Lolita Čigāne	VIENOTĪBA	Pret
3. Ringolds Balodis		Par	3. Valters Dambe	ZZS	Pret
4. Aija Barča	ZZS	Par	4. Artis Gustovskis	VIENOTĪBA	Pret
5. Andris Bērziņš	ZZS	Par	5. Astrīda Harju	VIENOTĪBA	Pret
6. Gaidis Bērziņš	VL-TB/LNNK	Par	6. Andrejs Judins	VIENOTĪBA	Pret
7. Inesis Boķis		Par	7. Artuss Kaimiņš		Pret
8. Augusts Brigmanis	ZZS	Par	8. Ilmārs Latkovskis		Pret
9. Ivars Brīvers	LRA	Par	9. Atis Lejiņš	VIENOTĪBA	Pret
10. Andris Buiķis	VL-TB/LNNK	Par	10. Aleksejs Loskutovs	VIENOTĪBA	Pret
11. Einārs Cilinskis	VL-TB/LNNK	Par	11. Inese Lībiņa-Egnere	VIENOTĪBA	Pret
12. Gundars Daudze	ZZS	Par	12. Veiko Spolītis	VIENOTĪBA	Pret
13. Sergejs Dolgopolovs	SASKAŅA	Par	13. Laimdota Straujuma	VIENOTĪBA	Pret
14. Jānis Dombrova	VL-TB/LNNK	Par	14. Juris Viļums	LRA	Pret
15. Raivis Dzintars	VL-TB/LNNK	Par	ATTURAS: 7		
16. Aleksandrs Jakimovs	SASKAŅA	Par	1. Ainars Latkovskis	VIENOTĪBA	Atturas
17. Rītvards Jansons	VL-TB/LNNK	Par	2. Aivars Meiņa		Atturas
18. Guntis Kalniņš	ZZS	Par	3. Romualds Ražuks	VIENOTĪBA	Atturas
19. Valdis Kalnozols	ZZS	Par	4. Edvards Smiltēns		Atturas
20. Aleksandrs Kiršteins	VL-TB/LNNK	Par	5. Inguna Sudraba		Atturas
21. Jānis Klaužs	ZZS	Par	6. Juris Šulcs	VIENOTĪBA	Atturas
22. Andrejs Klementjevs	SASKAŅA	Par	7. Jānis Upenieks	VIENOTĪBA	Atturas
23. Askolds Kļaviņš	ZZS	Par	NEBALSO: 15		
24. Līga Kozlovska	ZZS	Par	1. Aldis Adamovičs	VIENOTĪBA	Nebalsoja
25. Kārlis Krēslīņš	VL-TB/LNNK	Par	2. Boriss Čilevičs	SASKAŅA	Nebalsoja
26. Janīna Kursīte-Pakule	VL-TB/LNNK	Par	3. Ivans Klementjevs	SASKAŅA	Nebalsoja
27. Gunārs Kūtris		Par	4. Varis Krūmiņš	LRA	Nebalsoja
28. Inese Laizāne	VL-TB/LNNK	Par	5. Anrijs Matīss	VIENOTĪBA	Nebalsoja
29. Rihards Melgailis	LRA	Par	6. Vitālijs Orlovs	SASKAŅA	Nebalsoja
30. Romans Miloslavskis		Par	7. Renārs Putniņš	VIENOTĪBA	Nebalsoja
31. Sergejs Mirskis	SASKAŅA	Par	8. Artūrs Rubiks	SASKAŅA	Nebalsoja
32. Andris Morozovs	SASKAŅA	Par			
33. Romāns Naudiņš	VL-TB/LNNK	Par			
34. Imants Parādnieks	VL-TB/LNNK	Par			
35. Igors Pimenovs	SASKAŅA	Par			
36. Arvīds Platpers		Par			

37. Sergejs Potapkins	SASKAŅA	Par	9. Raimonds Rubiks	SASKAŅA	Nebalsoja
38. Edgars Putra	ZZS	Par	10. Jānis Ruks	LRA	Nebalsoja
39. Ivans Ribakovs	SASKAŅA	Par	11. Kārlis Seržants	ZZS	Nebalsoja
40. Inguna Rībena	VL-TB/LNNK	Par	12. Andris Siliņš	ZZS	Nebalsoja
41. Jūlija Stepaņenko	SASKAŅA	Par	13. Jānis Vucāns	ZZS	Nebalsoja
42. Mārtiņš Šics	LRA	Par	14. Dzintars Zaķis	VIENOTĪBA	Nebalsoja
43. Silvija Šimfa		Par	15. Ivars Zariņš	SASKAŅA	Nebalsoja
44. Edvīns Šnore	VL-TB/LNNK	Par			

Atklāta vēstule par iecerētajiem grozījumiem Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā

Augsti godājamais Valsts prezidenta kungs,
 ļoti cienījamā Saeimas priekšsēdētājas kundze,
 augsti godājamais Ministru prezidenta kungs,
 godātie Saeimas deputāti,

Pasaules Brīvo latviešu apvienība (PBLA) vēlas paust ārzemēs dzīvojošās latviešu sabiedrības viedokli par iecerētajiem grozījumiem Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā, kas 19. aprīlī ar Saeimas balsojumu nodoti izskatīšanai Saeimas komisijās.

Latviešu evaņģēliski luteriskā baznīca ārpus Latvijas (LELBĀL) daudzus gadu desmitus bijusi un joprojām ir mūsu tautas garīgā vienotāja trimdā un ārzemēs. Pēc neatkarības atjaunošanas 1991. gadā gan Latvijas evaņģēliski luteriskā baznīca (LELB), gan LELBĀL – abas vēsturiski un juridiski – bija pirmskara Latvijas brīvvalsts ev. lut. baznīcas tiesību pārmantotājas. Jau 1991. gadā abas baznīcas vienojās virzīties uz vienu apvienotu latviešu luterisko Baznīcu, bet realitātē labi zināmu teoloģisko domstarpību dēļ šī apvienošanās diemžēl nav notikusi.

PBLA pilnībā nav pieņemami šobrīd iecerētie grozījumi Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likumā, jo tie tiek izstrādāti priekšvēlēšanu gaisotnē, sarunās un likumprojekta izstrādē nepieaicinot otru pusi – LELBĀL, turklāt likuma grozījumu preambulā paredzot LELB būt vienīgajai pirmskara Latvijas brīvvalsts ev. lut. baznīcas tiesību pārmantotājai, kā arī nepamatoti ierobežojot LELB draudžu pašnoteikšanās tiesības, izvēloties savu Baznīcas piederību (LELB vai LELBĀL).

Ar šādiem likuma grozījumiem Saeima nevajadzīgi iejauktos abu latviešu evaņģēliski luterisko baznīcu iekšējās attiecībās, pilnīgi nepamatoti vienu no viņām valstiski pasludinot par likumīgu un ekskluzīvi pareizu, un tā vēl vairāk padziļinot eksistējošo domstarpību plaisu, un raisot arī plašāku neizpratni un sarūgtinājumu ārzemju latviešu sabiedrībā.

Ar patiesu cieņu –

Kristīne Saulīte

PBLA priekšsēde

ELA: LELB likumprojekts diskreditē diasporas organizācijas

 Eiropas Latviešu apvienība

18. Apr., 2018, 15:04

Eiropas Latviešu apvienība (ELA) kritiski vērtē Saeimā iesniegto Latvijas evaņģēliski luteriskās Baznīcas likuma grozījumu projektu.

Latvijas vēstures pagriezienu dēļ mūsu tautas garīgums gadu desmitiem kopts arī ārpus Latvijas robežām, LELBāL paspārnē. Augot tautiešu skaitam ārvalstīs, LELBāL arī tagad ir - un būs - nozīmīga loma mūsu piektā novada - diasporas - garīgajā dzīvē, atbalsta sniegšanā un latvietības uzturēšanā, līdzās laicīgām diasporas biedrībām.

Latviešu organizācijas ārvalstīs ir neatraujama daļa mūsu tautas garīgās un pilsoniskās sirdsapziņas, un uztur tautiešu iespējas dot savu artavu vai atgriezties Latvijā. Centieni ar likumu iegrožot šo realitāti nenes Latvijas Simtgades gada cienīgu saliedētības un sadarbības vēstījumu un nesaskan ar topošā Diasporas likumprojekta mērķiem.

LELB likuma grozījumu projekts arī rada jautājumus par Satversmes 99. pantā nostiprinātās valsts un baznīcas šķirtības praktisko jēgu likumdevēja izpratnē.

DVF rezolūcija

Daugavas Vanagu fonda (DVF, Lielbritānijā) valde sēdē 23.aprīlī vienbalsīgi pieņēma rezolūciju, atbalstot latviešu baznīcu ārpus Latvijas. Publicējam fonda rezolūciju latviešu baznīcas ārpus Latvijas atbalstam.

DVF valde izsaka sirsnīgu pateicību Latvijas Evaņģēliski luteriskās Baznīcas ārpus Latvijas (LELBāl) draudzēm un garīdzniekiem par praktisko un garīgo atbalstu, ko tie snieguši latviešu bēgļiem, karavīriem un trimdas kopienām Lielbritānijā, kā arī visā pasaulē okupācijas gados, kā arī par to darbu, ko baznīca šodien veic, apvienojot jauno latviešu diasporu mītņu zemēs. Vairāk nekā puse no Latvijas pirmskara baznīcas mācītājiem, ieskaitot baznīcas vadītāju arhibīskapu Teodoru Grīnbergu, devās bēgļu gaitās Otrā pasaules kara laikā un trimdā turpināja savu darbu. Gandrīz piecdesmit gadus LELBāl turēja augstu Latvijas karogu, kamēr Latvijā baznīca tika apspiesta un pakļauta padomju režīmam. Nav apšaubāmi, ka latviešu luterāņu baznīca ārpus Latvijas ir cienīga kopā ar padomju laika baznīcu Latvijā sevi uzskatīt par pirmskara Latvijas baznīcas pēcteci.

Tomēr vairāku partiju deputāti Saeimā ir iesnieguši likumprojektu bez pienācīgām iepriekšējām konsultācijām, kas pasludina padomju laika luterisko baznīcu par vienīgo pirmsokupācijas laika luterāņu baznīcas tiesību pārmantotāju. DVF valde izsaka nožēlu par šādu mēģinājumu pārrakstīt okupācijas laika vēsturi un uzskata, ka valsts iejaukšanās baznīcas jautājumos ir pretrunā ar Satversmes pantu, kur rakstīts: “Ikvienam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību. Baznīca ir atdalīta no valsts.”

Latvijā pašlaik tiek aktīvi pārrunāts jauns diasporas likums, kas rāda, ka valsts ir norūpējusies par saviem tautiešiem ārzemēs. To ņemot vērā un tikai dažus mēnešus pirms Saeimas vēlēšanām, DVF valde ir pārsteigta, ka apakšā minētie Saeimas deputāti ir iesnieguši likumgrozījumus, kurus nevar citādi uzskatīt, kā par atklātu un nepamatotu uzbrukumu latviešu baznīcai un diasporas latviešu sabiedrībai. Pretrunīgos likumu grozījumus Saeimā virza zemāk minētie deputāti: Ringolds Balodis (Nacionālā apvienība); Gaidis Bērziņš (Nacionālā apvienība); Augusts Brigmanis (Zaļo un Zemnieku savienība); Nellija Kleinberga (Latvijas Reģionu apvienība); Gunārs Kūtris (No sirds Latvijai); Imants Parādnieks (Nacionālā apvienība); Jūlija Stepaņenko (Saskaņa). Deputāts Hosams Abu Meri (Vienotība) atsauca savu parakstu. (irir.lv)

no PBLA ZIŅU APSKATA “Atklāts un nepamatots uzbrukums latviešu baznīcai”
2018. gada 25. aprīlī

Informācija medijiem
19.04.2018.

Kustība “Par!”: LELB likumprojekts ierobežo reliģisko brīvību

Pagājušajā nedēļā Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) un vairāku varas partiju Saeimā iesniegtais likumprojekts nekorekti interpretē vēsturi un tiecas nodrošināt autoritāras tiesības LELB kā vienīgajiem luteriskās konfesijas pārstāvjiem Latvijā.

Kustības *Par!* izpilddirektore Vita Tērauda pauž pārliecību, ka *“mēs nevēlamies dzīvot valstī, kurā kādai organizācijai, šajā gadījumā LELB, tiek piešķirtas tiesības būt vienīgajai garīgajai autoritātei sabiedrībā un valstī. Šī likuma pieņemšana tuvina Latviju ierobežotai un baiļpilnai sistēmai, kurā nav vietas domu dažādībai un reliģiskai brīvībai arī vienas konfesijas ietvaros.”*

Latvijas evaņģēliski luteriskā baznīca (LELB), izmantojot vairāku varas partiju atbalstu, Saeimā iesniegtais likumprojekts paredz:

1. **legalizēt vēsturiski nekorektu** LELB un Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas ārpus Latvijas (LELBĀL) tiesību interpretāciju, kas padara LELB par vienīgo pirmskara Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas turpinātāju;
2. **instrumentalizēt sekulāras valsts varu, lai risinātu baznīcas iekšējos jautājumus un attiecības starp dažādām baznīcām un draudzēm;**
3. **radītu precedentu citu baznīcu un Latvijas valsts attiecību likumu grozīšanai par labu vienai iekšējai baznīcas grupai**, kas ierobežo atsevišķu draudžu autonomiju un to tiesības tikt atzītām par pilnvērtīgām attiecīgās konfesijas pārstāvēm. Līdz ar to ir apdraudēta reliģiskā brīvība;
4. ignorēt faktu, ka Satversmes Tiesā (ST) tiek skatīts jautājums par diskriminējošu normu Reliģisko organizāciju likumā, kas nosaka, ka vienas konfesijas ietvaros drīkst reģistrēt tikai vienu baznīcu. **Gadījumā, ja ST tiesa normu atzīs par diskriminējošu, LELB ierosinātais likumprojekts būtu jāatceļ vai būtiski jāgroza, un valsts administratīvie resursi (nodokļu maksātāju nauda) tiktu tērēta bezjēdzīgi.**

Uzskatām, ka tā ir nelietderīga valsts administratīvo resursu izmantošana, cilvēka reliģiskās brīvības ierobežojums un demokrātijas principu ignorēšana.

Kustība “Par!” iestājas par reliģiskās brīvības nostiprināšanu un Latvijas Republikas Satversmes 99. panta ievērošanu: “Ikvienam ir tiesības uz domas, apziņas un reliģiskās pārliecības brīvību. Baznīca ir atdalīta no valsts.”

Papildu informācija:

Amālija Brūvere

tel. 28608687

TW: [@KustibaPar](https://twitter.com/KustibaPar)

FB: fb.me/MesPar.LV

www: KustibaPar.lv